

Cultura i educació juntes

L'Ajuntament de Barcelona comprarà per 9,5 milions l'antiga seu de l'editorial Gustavo Gili, on conviuran serveis municipals i activitats per als ciutadans

L'antiga seu de l'editorial Gustavo Gili té el futur blindat. L'Ajuntament, que està a punt d'adquirir-la per 9,5 milions d'euros, hi farà el nou Centre de Cultura i Educació de Barcelona. És una doble notícia. D'una banda, la incorporació al patrimoni públic d'aquesta joia de l'arquitectura moderna, escassa a la capital catalana. De l'altra, l'ús híbrid que s'hi adjudicarà, en sintonia amb les polítiques transversals dels últims temps. Ara es farà un pas més per integrar-les: els instituts municipals de cultura i educació es traslladaran a aquest edifici del cor de l'Eixample, cosa que obre un altre horitzó en el mapa d'equipaments de la ciutat.

L'immoble, situat al carrer Rosselló, 87, en un interior d'illa, va ser dissenyat per Joaquim Gili, nebot del fundador de l'editorial, i Francesc Bassó a mitjan anys cinquanta. La seva construcció va culminar el 1960, i un any després va rebre el premi FAD. És una obra singular que s'aparta dels aires de grandesa de l'arquitectura oficial del règim franquista. Els seus artífexs eren membres del Grup R, recuperador de l'ideari racionalista del GATCPAC (Grup d'Arquitectes i Tècnics Catalans per al Progrés de l'Arquitectura Contemporània) dels anys de la República, un corrent connectat amb l'avantguarda internacional que els vencedors de la guerra van tallar de soca-rel.

L'edifici no corria perill, i encara menys ara que està en procés de ser catalogat com a bé cultural d'interès nacional (BCIN). Però el seu destí era un misteri i això sempre crea neguit. El 2015, la família Gili va traslladar la seu de l'editorial, fundada el 1902, a la Via Laietana. Poc després va llogar el soterrani a la plataforma de comerç electrònic Amazon, que hi va tenir un magatzem logístic durant quatre anys.

Tots els dubtes han quedat ara aclarits. L'operació ha estat possible gràcies a l'acord pressupostari del govern de Barcelona en Comú i el PSC amb ERC, que va forçar que es reservés un fons de 30 milions per al rescat d'edificis emblemàtics. Aquests diners són els que també han permès la compra del teatre El Molino i del gimnàs Sant Pau. La llar històrica de l'editorial Gili és "poc coneguda pel gran públic i en canvi té un valor arquitectònic molt important", remarca el tinent d'alcalde de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat, Jordi Martí, que la veu com una peça clau del clam europeu per forjar una Nova Bauhaus, "un moviment cultural per reinventar la manera de viure i d'habitar el planeta més enllà d'un model econòmic de creixement".

Al Centre de Cultura i Educació de Barcelona, de 6.800 metres quadrats, s'hi desplaçaran tots els serveis municipals culturals i educatius actualment situats, respectivament, a la Rambla i a la plaça d'Espanya. Però no tot seran despatxos de treball del consistori. A l'edifici també s'hi habilitaran espais oberts a la ciutadania amb una programació d'activitats centrades en les confluències entre els mons culturals i educatius. De fet, aquesta part més dinàmica de l'equipament és la que s'activarà a més curt termini. "De manera immediata", segons Martí.

El calendari del moviment de les dependències tècniques encara no està clar però el tinent d'alcalde el situa en el pròxim mandat, un cop s'hagin fet les obres de reforma que necessita la finca. El Palau de la Virreina alliberat de les oficines de l'Institut de Cultura (Icub) permet repensar una institució artística amb unes dimensions més grans de les que actualment té el Centre de la Imatge. Martí avança que una part de les estances, en concret les

que hi ha a sobre de la Casa Beethoven, es podrien adaptar com a residència d'artistes. Els despatxos que també fa servir l'Icub a l'antiga Escola Massana allotjaran la biblioteca Sant Pau-Santa Creu. I la marxa de l'Institut Municipal d'Educació (Imeb) possibilitarà un engrandiment de l'escola Francesc Macià, una vella aspiració.

Per Martí, l'antiga seu de l'editorial Gili forma una mena de triangle màgic amb dos altres conjunts patrimonials de la mateixa època que Barcelona, sosté, ha de posar de relleu. El Canòdrom de la Meridiana, d'Antoni Bonet Castellana, que l'Ajuntament ja va adquirir fa temps i que darrerament ha destinat a "laboratori de la democràcia en el món digital". I la casa Gomis, al Prat de Llobregat, del mateix arquitecte, amenaçada per l'ampliació per ara fallida de l'aeroport, i "encara" en mans privades, però que ell entén que tard o d'hora també ha de tenir una veu pública forta en aquestes noves maneres d'imaginar les ciutats.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 03-11-2021, Pàgina 32

-El Punt Avui. Nacional 03-11-2021, Pàgina 22

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2051912-cultura-i-educacio-juntes.html>